

GÁL CSABA

Nem melegít

Évekig szolgált hűségesen,
nem dicsérte meg érte soha, senki.
Végezte ami a kötelessége,
legalább azt mondták volna
(mint az evangéliumban):
haszontalan szolga,
csak parancsot teljesített.
Tehetett volna mást?
Sorsát némán tűrte,
jelenléte mindig sugárzó volt.
Egyszer csak elfáradt,
szidták, hogy fellázadt,
de minden hiába,
csak engedetlenkedett.
Most vették hát észre,
hogy munkája milyen
fontos volt. Mindennap
hiányzott az általa
nyújtott szolgáltatás, nem ő.
Kapott még egy esélyt.
Mi a hibajelenség? — kérdezte
a mikrohullámú sütő-szerelő.
Nem melegít.

Fentről lefelé

Homályos hold az égen,
pára a levegőben,
porcelán törik össze,
víz ömlik ki a földre.

Pislogó hold az égen,
fűszer a levegőben,
üvegnyak törik össze,
bor ömlik ki a földre.

Villogó hold az égen,
villám a levegőben,
védőpajzs törik össze,
vér ömlik ki a földre.

Mire gondolt a költő?

Ismerek egy költőt,
aki arra gondol
amikor verset ír,
hogymajd az olvasó
mire gondol vajon,
mikor elolvassa,
és ettől az agya
jóformán leblokkol.
Így hát költőnk gyakran
inkább nem ír semmit
és amikor nem ír,
sokat gondolkodik.
Számptalan szebbnél szebb
gondolat agyában
rak fészket. Költemény-
fiókák fejlődnek
sok ötlettozásban.
De amikor eljön
a döntő pillanat,
a döglött fiókák
a földre hullanak.
Mégsem gondolhatod,
hogymajd költőnk agyhalott,
hisz homlokára csap
és gondol egy nagyot!
Eztán ha verset ír,
nem gondol semmire,
összefüggéstelen,
zavaros sorokat
firkál egy cetlire.
Silabizálgatja
majd azt az utókor,
érettségi tétel
is lehet belőle,

izzadó diákok
verítéke csöppen
rá a költeményre.
Ötöst csak az kaphat
a dolgozatára,
aki kitalálja,
hogy a nagy semmiről
szóló szokatlan vers
tulajdonképpen a
kor meghatározó
posztmodern lírája.

Religiózus doxazmák

Apácaráccsal takart ablak alatt
burjánzó papsajtot majszol
a templom egere.
Odabent a sekrestyés azon töpreng,
hogy a miseborhoz trappista sajtot
vagy püspökkenyeret egyen-e.
A holdfényben júdáspénz
sápadt korongjai villognak.
A harangvirág nektárjától
elbódult imádkozó sáskák,
este szenteltvízbe esnek,
onnan pislognak.